

NORGES HØYESTERETT

Den 27. august 2012 avsa Høyesterett dom i

HR-2012-01680-A, (sak nr. 2012/921), straffesak, anke over dom,

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Henrik Horn)

mot

A (advokat John Christian Elden)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Bergsjø**: Saken gjelder straffutmåling for skattesvik og medvirkning til andres skattesvik. Den reiser særlig spørsmål om betydningen av at domfelte søkte om og oppfylte kravene for skatteamnesti, jf. ligningsloven 13. juni 1980 nr. 24 § 10-4 nr. 3, slik bestemmelsen lød frem til 1. januar 2010.
- (2) Økokrim utferdiget første gang siktelse mot A for skattesvik i januar 2008. Etter flere endringer ble det utferdiget endelig siktelse for grovt skattesvik 10. juni 2011, jf. ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav a, jf. § 12-2. Gjennom post I a-e siktes A for selv å ha unndratt kapitalinntekt og formue på kontoer i Singapore og Luxembourg fra beskatning. Siktelsen post II d-g omfatter medvirkning til Bs grove skattesvik. Endelig gjelder siktelsen post II a-c grovt skattesvik ved å ha bidratt til at tre ansatte i C-konsernet unndro inntekter fra beskatning. Skatteunndragelsene foregikk i perioden 2002–2006.
- (3) På det tidspunktet A første gang ble siktet, hadde han allerede søkt om frivillig retting av ligningsopplysninger. Han var varetektsfengslet fra 31. januar til 26. mars 2008 i til sammen 59 dager. A ga fullstendig tilståelse, og Kongsberg tingrett avsa tilståelsesdom 15. juli 2011 med slik slutning:

"A født 04.09.1966 dømmes for overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav a, jf. § 12-2, jf. strl. § 62 og ligningsloven § 12-1 nr. 2, jf. nr. 1 a, jf. § 12-2, det hele sammenholdt med straffeloven § 62 til en straff av fengsel i 1 – ett – år og 3 – tre – måneder hvorav 5 – fem – måneder gjøres ubetinget.

Fullbyrdelsen av den resterende del av straffen utstår i medhold av reglene i straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på 2 – to – år.

Til fradrag i den ubetingede del av straffen kommer 59 – femtini – dager for utholdt varetekt. "

- (4) Tingretten la til grunn at søknaden om frivillig retting av ligningene hadde begrenset betydning ved straffutmålingen. Det ble imidlertid gitt tilståelsesrabatt på om lag 20 prosent, samtidig som det ble lagt en viss vekt på tidsbruken.
- (5) A anket over straffutmålingen. Borgarting lagmannsretts dom 26. april 2012 har slik slutning:
- "I tingrettens dom gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 5 – fem – måneder, hvorav 60 – seksti – dager gjøres ubetinget. Den ubetingede delen av straffen anses avsonet i varetekt, jf. straffeloven § 60. Fullbyrdelsen av den resterende del av straffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på 2 – to – år."**
- (6) Lagmannsretten la ved straffutmålingen vesentlig vekt på at skatteamnesti ville blitt innvilget dersom påtalemyndigheten ikke allerede hadde innledet straffeforfølgning. Videre bygget lagmannsretten på at tidsbruken i saken måtte få en "merkbar konsekvens".
- (7) Påtalemyndigheten anket over straffutmålingen. A motanket ikke, men tok til motmæle. Høyesteretts ankeutvalg henviste anken 21. juni 2012. I beslutningen heter det:
- "Anken tillates fremmet. Straffutmålingen skal prøves på grunnlag av det faktum lagmannsretten har lagt til grunn for sin dom."**
- (8) I brev fra forberedende dommer 24. juli 2012 utdypes dette slik:
- "Dette innebærer at det for Høyesterett ikke skal skje noen bevisførsel, og at det heller ikke er aktuelt for Høyesterett å fravike lagmannsrettens bevisbedømmelse for så vidt gjelder at A kvalifiserte for skatteamnesti."**
- (9) Høyesterett skal etter dette bygge på at A kvalifiserte for skatteamnesti. Også for øvrig legges lagmannsrettens bevisvurdering til grunn for avgjørelsen.
- (10) *Påtalemyndigheten* har gjort gjeldende at innvilgelse av frivillig retting ikke har betydning ved straffutmålingen. Hensynet til amnestiordningens effektivitet er tilstrekkelig ivaretatt ved at ligningsmyndighetene ikke inngir anmeldelse. Det kan ikke tillegges vekt at vi ikke har andre eksempler på straffeforfølgning etter at skattyter har søkt om frivillig retting. Handlingene er like straffverdige enten det søkes om amnesti eller ikke. A må imidlertid gis tilståelsesrabatt, og det må ved straffutmålingen tas hensyn til tidsbruken.
- (11) A har reist spørsmål om det er grunnlag for avvisning, men uten å legge ned avvisningspåstand. Myndighetene har gjennom sin informasjon om ordningen med skatteamnesti skapt forventninger om at den som søker om frivillig retting, ikke vil bli

straffeforfulgt. Likhetsbetraktninger tilsier at det ikke bør utmåles straff for de forhold som omfattes av amnestiet.

- (12) *Mitt syn på saken:*
- (13) Hovedspørsmålet i saken er betydningen av at A søkte om og kvalifiserte for skatteamnesti. Før jeg går nærmere inn i den problemstillingen, finner jeg det naturlig å redegjøre for sakens bakgrunn.
- (14) A var i perioden siktelsen gjelder ansatt i C-konsernet, som er bygd opp av familien B. Frem til 2002 ledet han konsernets virksomhet i Singapore og var skattepliktig dit, blant annet for årlige resultatbonuser knyttet til egne prestasjoner. Også etter at han kom tilbake til Norge, mottok han ulike resultatbaserte godtgjørelser. Til tross for at han da var skattepliktig i Norge, ble disse i hvert fall for en del utbetalt til en konto i Luxembourg og ikke oppgitt til beskatning her.
- (15) I 2002 innledet A et investeringssamarbeid med B. A skjøt inn ca. 1,5 millioner kroner, mens B ikke foretok innskudd. B hadde på sin side ansvaret for å foreta investeringsbeslutningene. Som ledd i samarbeidet opprettet de en felles konto i Luxembourg for inn- og utbetalinger knyttet til investeringene. Investeringsamarbeidet ble til dels utøvd gjennom et eget investeringsselskap i Norge.
- (16) A og B tok i januar 2006 innestående på kontoen i Luxembourg – om lag 9 millioner kroner – hjem til Norge. Beløpet ble overført via to kontoer tilhørende D, som er Bs far. Pengene fra samarbeidskontoen ble i alle fall i noen grad anvendt i det felles eide norske investeringsselskapet.
- (17) I september 2007 tok A og B i fellesskap kontakt med advokat Truls Leikvang i Advokatfirmaet Thommessen AS, og ba om bistand til frivillig retting av selvangivelser for årene 2002 til 2006. Formålet var å oppnå amnesti for de skatteunndragelser som investeringssamarbeidet hadde medført. Advokat Leikvang kontaktet kort tid etter ligningsmyndighetene i X om As ligningsforhold.
- (18) På dette tidspunktet var det innledet etterforskning mot D ut fra mistanke om innsidehandel med C-aksjer. Som ledd i etterforskningen var det bedt om innsyn i utenlandske banker som han hadde kontoer i, herunder de som ble benyttet ved avviklingen av samarbeidskontoen til A og B. A var kjent med mistanken mot D. Det er imidlertid på det rene at det i september 2007 ikke var innledet noen forfølgning mot A, hverken fra ligningsmyndighetene eller påtalemyndigheten. Lagmannsretten har videre lagt til grunn at A på det tidspunkt ikke hadde mistanke om at han var under etterforskning av noe slag.
- (19) Økokrim siktet som nevnt A første gang i januar 2008. Siktelsen ble så utvidet i februar samme år. I tillegg til skatteunndragelser knyttet til det nevnte investeringssamarbeidet, omfattet siktelsen innsidehandel i aksjer og overtredelse av straffeloven § 317. I 2009 ble siktelsen utvidet til også å omfatte unndragelse av midler i Singapore, et forhold som A da hadde innrømmet. Endelig ble siktelsen i 2010 utvidet til å gjelde medvirkning til skatteunndragelse fra tre C-ansatte, som hadde fått skattebare godtgjørelser fra C utbetalt via As private norske bankkonto, og som ikke hadde oppgitt beløpene til beskatning. Siktelsen for innsidehandel ble senere frafalt.

- (20) Ligningsmyndighetene behandlet ikke søknaden om frivillig retting ut fra hensynet til EMK protokoll 7 artikkel 4.
- (21) Lagmannsretten uttaler i dommen følgende om de beløp som er unndratt fra beskatning:
- "Det er enighet om at de samlede inntekter, i det vesentlige kapitalinntekter, som A selv har unndratt fra beskatning, eller medvirket til at ble unndratt av andre, utgjør i underkant av kr 9 millioner, mens ikke innberettet formue som han selv har unndratt eller medvirket til å unndra utgjør rundt kr 15 millioner. Formuesbeløpet gjelder summen av de berørte år, og de samme beløpene er derfor i stor grad tatt med flere ganger."**
- (22) I lagmannsrettens dom redegjøres videre for størrelsen på skatteunndragelsen:
- "Den samlede faktiske skatteunndragelse for A er av ligningsmyndighetene i april 2012 endelig beregnet til kr 727 859 basert på As egne opplysninger. Det er da tatt hensyn til negativ inntekt i 2003 og 2004, samt til ektefellens fradragposter.**
- For Bs vedkommende foreligger ikke endelig skatteberegning, men det er anslått at skatteunndragelsen, før det tas hensyn til fradragposter, beløper seg til ca. kr 1 million. Det er ikke bestridt av påtalemyndigheten at faktisk tap for staten vil være betydelig mindre, men det hevdes at dette er uten betydning for As ansvar.**
- Unndratt skatt for E, F og G er anslått til i alt ca. kr 425 000."**
- (23) Kombinasjonen av skatteamnesti og straffeforfølgning kan, som jeg allerede har vært inne på, reise problemstillinger rundt prinsippene i EMK protokoll 7 artikkel 4. I denne saken ble søknaden om amnesti ikke behandlet av ligningsmyndighetene, og det er ikke anført at EMK protokoll 7 artikkel 4 hindrer straff. Jeg går derfor ikke nærmere inn på dette. Tilsvarende er det ikke grunn til å drøfte spørsmålet om selvinkriminering, som ikke er aktuelt slik denne saken ligger an.
- (24) Ved vurderingen av skatteamnestiets betydning, tar jeg utgangspunkt i de reglene om slikt amnesti som gjaldt i den perioden siktelsen omfatter. Reglene om frivillig retting av ligningsopplysninger var da inntatt i ligningsloven § 10-4 nr. 3, som hadde følgende ordlyd frem til 1. januar 2010:
- "Tilleggsskatt kan beregnes med lavere sats enn angitt i nr. 2 eller sløyfes når skattyteren, hans bo eller arvinger frivillig retter eller utfyller opplysninger som er gitt tidligere slik at det kan beregnes riktig skatt og avgift. Dette gjelder ikke hvis rettingen kan anses fremkalt ved kontrolltiltak som er eller vil bli satt i verk eller ved opplysninger som ligningsmyndighetene har fått eller kunne ha fått fra andre."**
- (25) Det er opplyst at praksis har vært å gi én prosent tilleggsskatt. Med virkning fra 1. januar 2010 ble bestemmelsen om frivillig retting flyttet til ligningsloven § 10-3 nr. 2 bokstav c. Innholdet er i det vesentlige sammenfallende med den tidligere regelen, men tilleggsskatt skal nå ikke fastsettes hvis vilkårene for skatteamnesti er tilfredsstillt. For Høyesterett er det opplyst – men ikke dokumentert – at ligningsmyndighetene etter intern instruks ikke anmelder skattesvik som blir kjent gjennom søknad om frivillig retting.
- (26) Foranlediget av forsvarers prosedyre nevner jeg at bestemmelsene om skatteamnesti i ligningsloven ikke inneholder noe formelt hinder for at påtalemyndigheten innleder straffeforfølgning ved mistanke om skatteunndragelser. Påtalemyndigheten har følgelig

hatt kompetanse til å forfølge saken strafferettslig, og det er ikke grunnlag for avvisning. Spørsmålet i vår sak blir dermed utelukkende hvilken betydning amnestiet får for straffutmålingen.

- (27) Jeg finner det naturlig å ta utgangspunkt i lovens forhistorie og de lovforarbeider som foreligger. Regler om frivillig retting ble første gang foreslått i Innstilling II fra Skattelovutvalget 1947. På side 30-31 i innstillingen heter det:

"Utvalget har funnet det heldig at det innføres en regel om at straff skal bortfalle hvis en skattyter som har unndratt eller søkt unndratt skatt frivillig meddeler ligningsmyndighetene opplysninger om den unndratte formue eller inntekt uten at ligningsvesenet normalt kunne påregne å oppdage forholdet eller få kjennskap hertil i samband med registreringer i henhold til prov. anordn. av 5. september 1945.

...

Utvalget har videre funnet det heldig at det innføres en adgang for skattyteren til å gjøre ligningsmyndighetene oppmerksomme på beløp som en unndratt beskatning senest første gang selvangivelsen innleveres etter ikrafttredelsen av de nye straffebestemmelser. Utvalget antar at følgen av slike opplysninger bør være at straff helt bortfaller og at det ikke beregnes tilleggsskatt."

- (28) Samme sted fremgår at utvalget har lagt vekt på at det "på denne måte vil komme fram en del formue som har unngått beskatning...".
- (29) Utvalget foreslo følgende bestemmelse i skattelov for landet 18. august 1911 nr. 8 § 122 og skattelov for byene 18. august 1911 nr. 9 § 114:

"Tilleggsskatt skal ikke overstige 50 % av den skatt som er unndratt eller søkt unndratt hvis skattyteren frivillig meddeler ligningsmyndighetene opplysning om den unndratte formue eller inntekt uten at ligningsvesenet normalt kunne påregne å oppdage forholdet eller få kjennskap hertil i samband med registreringer i henhold til provisorisk anordning av 5. september 1945. I dette tilfelle bortfaller også straffansvaret for skattyteren."

- (30) I Ot.prp. nr. 91 (1949) foreslo departementet regler om amnesti inntatt i skatteloven for landet § 121 nr. 2 og skattelov for byene § 113 nr. 2. Etter utkastet skulle tilleggsskatt ikke kunne beregnes med mer enn 50 % ved frivillig retting, mens det ikke ble uttalt noe om straff i disse bestemmelsene. Departementet foreslo imidlertid en overgangsregel B i begge lover med følgende ordlyd:

"Straff kan ikke anvendes og tilleggsskatt kan ikke beregnes overfor skattepliktige som innen utløpet av den frist som gjelder for innsending av selvangivelser for budsjettåret 1950-51, frivillig retter eller utfyller tidligere avgitte uriktige eller ufullstendige opplysninger. ..."

- (31) Stortinget behandlet ikke proposisjonen det året, og endringsforslagene ble fremsatt på nytt i Ot.prp. nr. 17 (1950), med den endring at overgangsregelen skulle gjelde for budsjettåret 1951–52. Forslagene ble vedtatt, se Innst. O. XIV (1950).
- (32) Bestemmelsen i skatteloven § 121 nr. 2 ble avløst av ligningsloven § 10-4 nr. 3, i kraft fra 1. januar 1987. I Ot.prp. nr. 29 (1978–79) side 124 heter det at bestemmelsen tilsvarende skatteloven § 121 nr. 2, mens det ikke uttales noe om forholdet til straffeforfølgning.

Heller ikke Ot.prp. nr. 82 (2008–2009) – som omhandler de endringer i ligningsloven som trådte i kraft 1. januar 2010 – sier noe om straff.

- (33) Den uttrykkelige bestemmelsen i 1950-loven om at straff ikke kunne ilegges ved frivillig retting, gjaldt altså bare som en overgangsordning i budsjettåret 1951–52. Når lovgiver ikke valgte det som en varig løsning, kan det hevdes å være uttrykk for et ønske om at straffeforfølgning skulle være mulig etter utløpet av overgangsperioden. På den annen side har påtalemyndigheten erkjent at ingen andre enn A har blitt etterforsket og siktet for skatteunndragelser etter å ha søkt om og kvalifisert for frivillig retting. Det kan tilsi at myndighetene har forstått ordningen med skatteamnesti slik at dette også burde innebære fritak for straffeforfølgning. Jeg finner det vanskelig å trekke noen klare slutninger fra lovens forhistorie og de forarbeider som jeg har gjennomgått.
- (34) Partene har trukket paralleller til bestemmelser om amnesti i våpenloven og konkurranseloven. I våpenloven 9. juni 1961 nr. 1 § 34 er det gitt hjemmel for regler om strafferettslig amnesti for den som frivillig underretter politiet om overtredelse av loven. Hjemmelen er benyttet til å gi forskrifter om tidsbegrensede nasjonale våpenamnesti, jf. for eksempel forskrift 25. april 2008 nr. 400 om gjennomføring av tidsbegrenset nasjonalt våpenamnesti. Her har lovgiver tatt et uttrykkelig standpunkt, og jeg kan ikke se at våpenlovgivningen gir veiledning i vår sak.
- (35) Konkurranseloven 5. mars 2004 nr. 12 § 31 inneholder en lempningsregel. Etter bestemmelsen skal det ved utmåling av gebyr eller bøter for overtredelse av § 10, tas i betraktning om foretaket har bistått konkurransemyndighetene med oppklaringen. Lempningen skal altså også omfatte bøter etter straffebestemmelsen i § 30 dersom vilkårene ellers er oppfylt. Om dette heter det i Ot.prp. nr. 6 (2003–2004) side 126:
- "Utvalget presiserer at hvis ikke lempningsprogrammet også skal gjelde i straffesporet, vil imidlertid trusselen om straffsanksjonering kunne redusere aktørenes insentiver til å samarbeide med myndighetene. For selv om Konkurransetilsynet innrømmer foretaket sanksjonslempning, er det fremdeles en risiko for at personer som er involvert i overtredelsen blir straffet. Utvalget legger derfor til grunn at om lempningsprogram skal ha ønsket effekt, må det fremstå som forutsigbart for de som skal bidra til myndighetenes avsløring av karteller. Dette forutsetter at de som ønsker å oppnå lempning i det sivile sporet, bør ha rimelig grad av sikkerhet for at det strafferettslige sporet ikke kommer til anvendelse. ..."**
- (36) Konkurransetilsynet unnlater normalt å inngi anmeldelse i saker om lempning. Videre har det visstnok aldri skjedd at påtalemyndigheten har igangsatt straffeprosessuell etterforskning i tilfeller hvor Konkurransetilsynet har gitt uttrykk for at dette ikke er ønskelig. Her viser jeg til NOU 2012:7 Mer effektiv konkurranselov side 44.
- (37) Jeg legger til at Konkurranselovutvalget i NOU 2012:7 vil gå lengre gjennom blant annet å foreslå regler om straffbortfall for ansatte i foretak som oppfyller vilkårene for hel lempning, se side 52.
- (38) Bestemmelsene i konkurranseloven, praktiseringen av dem og forslaget til endringer hviler på et ønske om at lempningsreglene mest mulig effektivt skal bidra til å forhindre kartellvirksomhet. Ordningen med skatteamnesti bygger på tilsvarende hensyn. Samfunnet anses tjent med at skjult inntekt og formue oppgis til beskatning, og reglene om amnesti er ment å bidra til dette. Formålet oppnås best dersom skattytere kan be om frivillig retting uten å frykte straffeforfølgning. Riktignok er risikoen for etterforskning og

straff redusert allerede ved at ligningsmyndighetene ikke inngir anmeldelse. Det er likevel fare for at amnestiordningen ville mistet mye av sin effektivitet dersom søknad om frivillig retting ikke skulle ha noen betydning for straffeforfølgning i saker der påtalemyndigheten setter i gang etterforskning på eget initiativ. Hensynet bak ordningen tilsier på denne bakgrunn at skatteamnestiet tillegges vesentlig betydning ved straffutmålingen.

- (39) Jeg finner videre særlig grunn til å legge vekt på hvordan myndighetene har presentert ordningen med skatteamnesti i media. Myndighetene har gjennom sin informasjon om ordningen skapt et inntrykk av at frivillig retting også innebærer amnesti mot straff. Riktignok er det oftest bare gitt uttrykk for at den som søker om frivillig retting, ikke blir anmeldt. For den jevne skattyter er det likevel naturlig å forstå dette slik at de slipper straff. Men for Høyesterett er det også vist til eksempler på at myndighetene har gått lengre. En representant for Skatt øst har blant annet uttalt i media at "[d]et er lurt å melde seg for å unngå politianmeldelse og straffesak" og at "årsaka til at så mange melder frå er at dei slepp både straff og tilleggsskatt". På denne måten har myndighetene skapt en klar – og berettiget – forventning hos dem som vurderer frivillig retting om at de ikke vil bli straffet. Det må etter mitt syn veie tungt i vurderingen.
- (40) Jeg legger til at det også er fremlagt ett eksempel på at Økokrim i 2009 informerte om at søknad om skatteamnesti ikke forhindrer senere straffeforfølgning. Slik etterfølgende informasjon kan ikke ha betydning for A, som altså søkte om frivillig retting i 2007. En enkeltstående artikkel kan dessuten ikke rokke ved det samlede bilde som jeg nettopp har presentert.
- (41) Som jeg allerede har nevnt, må det legges til grunn at ingen andre har blitt straffet etter å ha søkt om og kvalifisert for frivillig retting siden skatteamnestiordningen ble innført i 1950. Forsvarer har på den bakgrunn anført at A ut fra likebehandlingshensyn ikke bør straffes for de unndragelser som omfattes av amnestiet. Aktor har på sin side under henvisning til Rt. 1976 side 652 og Rt. 1984 side 1378 pekt på at en straffesak må avgjøres uten hensyn til om andre ville blitt straffet i en tilsvarende situasjon.
- (42) Saken i Rt. 1976 side 652 gjaldt straff for å ha uteblitt fra militærtjeneste. Domfelte fremhevet at det var tilfeldig hvem som ble innkalt og hvem som ble straffet, og at straff for ham ville innebære utillatelig forskjellsbehandling. Høyesterett tok ikke innvendingene til følge. I Rt. 1984 side 1378 var temaet straff for fiskere som hadde sperret passasjen gjennom Finnsnes-sundet. De anførte til støtte for sin sak at ikke alle aksjonistene hadde blitt gjenstand for strafforfølgning, men ble ikke hørt.
- (43) Jeg finner det klart at disse dommene ikke gir veiledning for løsningen i vår sak. Dommene er utslag av at man i strafferettspleien må ta stilling til straffbarheten for den enkelte tiltalte, uten hensyn til om andre ville blitt straffet i en tilsvarende situasjon. I vårt tilfelle er det ikke tale om en forskjellsbehandling som ikke kan unngås – det er uproblematisk å gjennomføre likebehandling av dem som benytter seg av skatteamnesti. Det er gjennom mer enn 60 år etablert en praksis for at skattytere som ber om frivillig retting, ikke blir etterforsket og straffet. En så ensartet og langvarig praksis må ha skapt en forventning hos A om at han ikke ville bli behandlet annerledes enn andre i tilsvarende situasjon.

- (44) Etter dette har jeg kommet til at den riktige reaksjon er at A gis straffutmålingsutsettelse for de forhold som omfattes av amnestiet, jf. straffeloven § 52 nr. 1 første alternativ. Dette gjelder for det første hans egne skatteunndragelser, jf. siktelsen post I. Jeg ser det videre slik at et skatteamnesti i utgangspunktet bare omfatter skattyterens eget skattesvik. Slik saken står, har jeg likevel kommet til at skatteamnestiet også bør få betydning for medvirkningen til Bs skatteunndragelse. Virksomheten til A og B var sammenvevd. Det vesentlige av inntekter og formue som saken gjelder, var resultat av felles virksomhet. As deltakelse i arrangementet innebar på samme tid både eget skattesvik og medvirkning til Bs. Straffutmålingsutsettelse bør etter dette gis for As egen skatteunndragelse – siktelsen post I – og for medvirkningen til Bs unndragelse – siktelsen post II d-g. Jeg er enig med lagmannsretten i at skatteviket må bedømmes som grovt, jf. ligningsloven § 12-2.
- (45) Amnestiet kan imidlertid, i tråd med utgangspunktet, ikke få betydning for medvirkningen til de tre C-ansattes skatteunndragelse, jf. siktelsen post II a-c. Det må dermed utmåles straff for disse forholdene. Unndratt skatt beløper seg her til cirka 425 000 kroner, og skattesviket er av lagmannsretten ikke rubrisert som grovt.
- (46) Lagmannsretten har lagt til grunn at dette spørsmålet kom opp relativt sent i prosessen, men at A da straks la kortene på bordet. Som lagmannsretten finner jeg at tilståelsen bør føre til strafferabatt, jf. straffeloven § 59 andre ledd.
- (47) Lagmannsretten oppsummerer tidsbruken på følgende måte:
- "Saken ble først bragt inn for tingretten til pådømmelse i juni 2011. Når det etter det foranstående ikke kan anses å foreligge forhold som begrunner tidsbruken fra høsten 2008, og i alle fall ikke etter høsten 2009, innebærer det at tidsbruken har vært vesentlig større enn det som er forenlig med EMK art. 6 nr. 1."**
- (48) Jeg er på ovennevnte bakgrunn enig med lagmannsretten i at tidsforbruket må få en merkbar konsekvens for straffutmålingen.
- (49) På den annen side slutter jeg meg til lagmannsrettens syn om at unndragelsen har skjedd på en fordekt måte. Dette er skjerpene for straffen.
- (50) Straffen for medvirkning til de tre C-ansattes skatteunndragelse kan etter mitt syn passende settes til 120 dagers fengsel, hvorav 60 dager betinget. Den ubetingede delen av straffen anses avsont i varetekt, jf. straffeloven § 60.
- (51) Jeg finner det mest hensiktsmessig å utforme helt ny konklusjon og stemmer for denne

D O M :

1. For de forhold som er omfattet av siktelsens post I og post II d-g utsettes fastsettelse av straff i medhold av straffeloven § 52 nr. 1 med en prøvetid på 2 – to – år.
2. A dømmes for overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr. 2 jf. § 12-1 nr. 1 jf. straffeloven § 62, jf. siktelsens post II a-c, til en straff av fengsel i 120 – etthundreogtjue – dager. I medhold av straffeloven §§ 52-54 gjøres 60 – seksti – dager betinget med en prøvetid på 2 – to – år.

Den ubetingede delen av straffen anses avsont i varetekt, jf. straffeloven § 60.

- (52) Dommer **Matheson:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (53) Dommer **Endresen:** Likeså.
- (54) Dommer **Webster:** Likeså.
- (55) Dommer **Stabel:** Likeså.
- (56) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. For de forhold som er omfattet av siktelsens post I og post II d-g utsettes fastsettelse av straff i medhold av straffeloven § 52 nr. 1 med en prøvetid på 2 – to – år.
2. A dømmes for overtredelse av ligningsloven § 12-1 nr. 2 jf. § 12-1 nr. 1 jf. straffeloven § 62, jf. siktelsens post II a-c, til en straff av fengsel i 120 – etthundreogtjue – dager. I medhold av straffeloven §§ 52-54 gjøres 60 – seksti – dager betinget med en prøvetid på 2 – to – år.

Den ubetingede delen av straffen anses avsont i varetekt, jf. straffeloven § 60.

Riktig utskrift bekreftes: